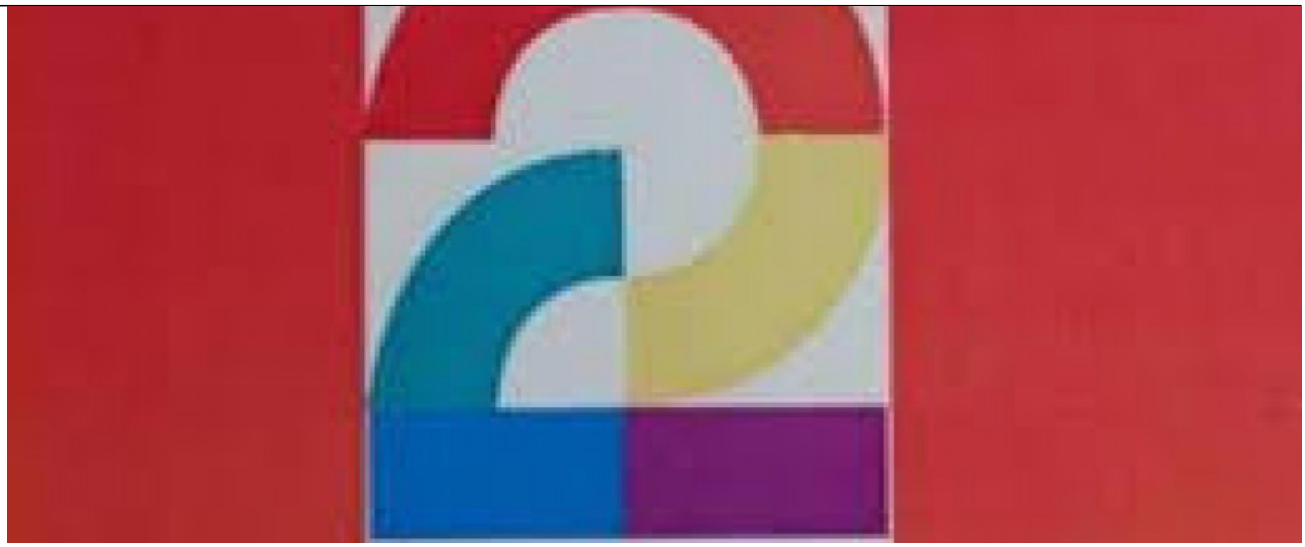

Lövészárkok

2015 június 19. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Az els? szabad választás után a média túlnyomó része ötödik hadoszlopként m?ködött, s a múlt üzleti, pénzügyi, ideológiai érdekcsoportjait támogatta.

A jobboldali pártok bels? szétzüllesztése sokkal sikeresebb volt, mint gondolnánk. Antall József és kormánya nem

ismerték fel a sajtó jelent?ségét. Nem ismerték fel, hogy az er?f?lényben lév? balliberális sajtó, együttm?ködve a baloldali politikai er?kkel kamikaze-kormányt csinál bel?lük.

Bár huszonöt évvel ezel?tt, az els? szabad parlamenti választás gy?ztese az MDF és a konzervatív, keresztény, polgári oldal lett, s a kormányrudat a liberálisok (SZDSZ) nem kaphatták meg, azért az utóbbiak is a hatalom részesei akartak lenni. Ennek a küzdelemnek az els? lépése a kikényszerített MDF-SZDSZ paktum volt. Ugyanakkor az els? percekt?l kezdve azon dolgoztak, hogy megfúrják, lehetetlenné tegyék a többpárti demokrácia m?ködését.

A taxisblokád volt az els? komoly figyelmeztetés. Ennek a liberális nyomásnak **az egyik leghatékonyabb eszköze a média volt, amelynek több mint kilencven százaléka – f?ként a f?szerkeszt?k, f?munkatársak, vezet? szerkeszt?k – elkötelezett hívei voltak a kádári, szocialista, diktatórikus rendszernek és a hirtelen felszínre kerül? liberálisoknak**, a volt reformkommunistáknak. Ez a média ötödik hadoszlopként m?ködött Magyarországon, mely ***a múlt*** **üzleti, pénzügyi, ideológiai hatalmukat visszaszerz? érdekcsoportjait támogatta.** Nemcsak a különböz? orgánumokat tartották kézben, az egyedüliként m?köd? közszolgálati televízió nagy részét, a közszolgálati rádió jelent?s részét, a vidéki stúdiókat, avagy a nyomtatott sajtó országosan vezet? szerkeszt?ségeit, hanem sikeresen elhelyezkedtek a kormányhivatalok, állami intézmények sajtóosztályain. Természetesen vezet? beosztásban.

A sajtóban tehát 1990-t?l a rendszerváltás piciny lépéseit is alig fedezhette fel a kívülálló. Voltak kisebb és nagyobb jelent?ség? gócok, önálló szerkeszt?ségek, újságok, **amelyeknek munkatársai valóban szerették volna a változást** (például az MTV Híradója és A Hét, a Panoráma, a Magyar Rádióban a Vasárnapi Újság, a Napközben, a Pesti Hírlap, a Pest Megyei Hírlap, a Demokrata, kés?bb az Új Magyarország, a Magyar Fórum, stb.), s hívei voltak az Antall vezette koalíciónak, a valódi rendszerváltozásnak, **de hatásában kevesebbnek bizonyultak, mint például a rádiós 168 óra, a Reggeli, Déli,-és Esti Krónika, az MTV-ben az Egyenleg** és még sok száz, a baloldal kezében lév? kábel tv, rádiós csatorna, a Népszabadság, a Népszava, és az eszdéeszes Magyar Hírlap.

Az Antall-kormányt lejárató kampány, a **jobboldali pártok bels? szétzüllesztése sokkal sikeresebb volt, mint**

gondolnánk. A többpárti demokráciát lejáratóakció végül is sikeres volt, amit az 1994-es országgy?lési választások eredményei jelentettek: az emberek többsége visszaszavazta volt urait, a pufajkás Horn Gyulát, azaz ideológiai örököseit a kommunistákat, akik leverték forradalmunkat.

Ez az id?szak volt – 1990-t?l 1994-ig – az elhíresült médiaháború. Lövészárkok alakultak. Mindenki tüzelt mindenkire. **Az MSZP és az SZDSZ oldalán elhelyezked? újságírók, újságíró szövetségek a jobboldali politikusok lejáratásában voltak érdekeltek.** Ekkor indították útjára el az antiszemitizmus légb?l kapott vádjait, amelyek ismét megjelentek a közbeszédben. De miért nevezték el médiaháborúnak? Hiszen a háborúhoz minimum két félre volt szükség.

A másik félr?l keveset beszélünk. A magyar újságírók közül voltak olyanok, akik a rendszerváltozás el?estéjén, már 1985-t?l, a kett?s képvisel?-jelöltség id?szakában, de különösen 1989-ben igyekeztek tágítani a szólásszabadság köreit. M?soraikban olyan témákat dobtak be, amelyek borzolták a kádári hatalom t?r? képességét. Ebben kiemelked? szerepet játszott a televízió **Panoráma és Parabola cím? m?soraival és a Magyar Rádióban a Vasárnapi Újság, amelyben rendszeresen jelentkezett jegyzeteivel Csurka István. A rádió Napközbenje** – amely szolgáltató m?sor volt – els?ként szólaltatta meg az addig tiltó listán szerepl?ket: például Csengey Dénest, Lezsák Sándort, Obersovszky Gyula újságírót, 56-os halálra ítélteket és a Fidesz politikusait. Ezek a médiumok a nemzeti, a magyar oldalról nézték a dolgokat. Így volt ez **az MTV Híradóban és A Hét cím?** vasárnap esti politikai m?sorban is, amely zászlóshajója volt 1994-ig – Horn Gyula hatalomra jutásáig – a politikai átalakulás ért? értelmezésének, az objektív hírszolgáltatásnak, a rendszerváltoztatás céljainak megismertetésének.

A konzervatív kormányt **többször meg akarták buktatni.** El?ször belföldön (taxisblokád, összehangolt médialejáratás, rádió-és a televíziós elnökök kinevezési botrányai, a magyar cigányok feltüzelése a kormány ellen), aztán külföldi segítséggel (ellenséges írások Magyarországról külföldi újságokban, például nincs ajtószabadság: **Göncz Árpád segélykiáltása a La Stampa** olasz újságban, a svájci magyar nagykövet Antall Józsefet és kormányát lejáratónyilatkozata a svájci televízióban és így tovább). Ezekben a kérdésekben nemcsak a parlamentben, de a sajtóban is nagy csörték zajlottak. Mindenesetre azt le kell szögezni, hogy a nyugati államf?ket, Helmuth Kohl német kancellárt, George Busht, az Egyesült Államok elnökét, Margaret Thatcher brit miniszterelnököt, az Európai Unió vezet? politikusait **ezek a külföldi média vélemények nem voltak képesek úgy Magyarország ellen hangolni, mint mostanában**. S?t, Antall Józseffel kivétel nélkül baráti viszonyt ápoltak.

Akkor még értékelték, hogy mit ér Magyarország, mit tettek a magyarok 1956-ban a diktatúra és a szovjet megszállás elleni felkelésükkel, valamint 1989-ben a kelet-németek kiengedésével Európáért. A mai állam és-kormányf?k egy része ezeket régen elfelejtette.

Huszonöt éve Antall József miniszterelnök és kormánya, egyáltalán a jobboldali vezet? politikusok **nem ismerték fel a sajtó szerepét. Nem ismerték fel, hogy az er?f?lényben lév? balliberális sajtó, együttm?ködve a baloldali politikai er?kkel kamikaze-kormányt csinál bel?lük**. Sorban buktatták meg az MDF gazdasági és oktatásügyi reformkísérleteit. Amíg Antall valóban építette a polgári demokratikus hagyományokat, meg?rizte a parlamentáris demokráciát, végig harcolta, menedzselte a szovjet hadsereg kivonulását Magyarországról, a munkás?rség leszerelését, addig szép csendesen – f?ként a szocialisták, a szabad demokraták és **az MDF-hez dörgöl?dz? szerencselovagok** – (rabló)privatizálták az országot, a maguk nagy hasznára fillérekért eladták a nemzeti vagyont, szétverték a még m?köd? élelmiszeripart, s mez?gazdaságot.

Ennek megakadályozására, egyáltalán a figyelemfelkeltésre, az SOS jelzések leadására kellett volna egy er?s nemzeti sajtó. Sajnos magára maradt ez az éppen meger?söd? lojális, nemzeti sajtó, amelyet aztán **Horn Gyuláék és Pet? Iványék hatalomra kerülésük els? perceiben megsemmisítettek az újságíróik százainak kirúgásával, korai nyugdíjaztatással, szerkeszt?ségek felszámolásával**. Az MDF hatalomra kerülése el?tt beígérte a nagytakarítást, az MSZP-SZDSZ koalíció végrehajtotta. Minden más véleményen lév? újságírót eltakarított az útjából, korlátozta a médiaszabadságot, a köztelevíziót és a közrádiót a szocialisták és a liberálisok szolgálatába állította.

A több mint négy évig tartó médiaháború egyenl?tlen küzdelem volt, a balosok nyerték sorra a meneteket. Ebben a küzdelemben nemcsak politikai karrierek törtek ketté, de újságírói egzisztenciák is tönkrementek. Igaz ez már történelem, médiatörténelem. Magyarország huszadik századi történelmének utolsó évtizedeiben komoly, tétre men? küzdelme volt. Bizonyítja ezt a huszonöt éve véget nem ér? politikai harc is. **Ma ugyanúgy szaladgál a balliberális oldal külföldre árulkodni, pénzt szerezni a haza bomlasztásra, mint akkor.** Csak most a lejáratódott balliberális oldal hitelét vesztette. Már az Európai Unióban is egyre kínosabb a folyamatos feljelentésük

Magyarország ellen. Bár a megrendelt ellenséges hangú írások – például a New York Times-ban, a Die Zeit-ben, a Financial Times-ban – továbbra is rendszeresen elítélik hazánkat, de ezzel egy id?ben egyre több józan nyugati politikus nem ad már hitelt ezeknek a valóságtól elrugaszkodott epeömléseknek.

Mindenesetre **az els? szabad választás után valami elpattant s véget ért a magyar újságírásban. Azt úgy hívták: együttm?ködés és szolidaritás.** Emlékszem a Magyar Rádióban 1990-ben volt kollégák, akik az MSZP és az SZDSZ hívei maradtak vagy lettek, hirtelen elfelejtettek köszönni azoknak a kollégáiknak, akik támogatták az átalakulást, h?ségesek maradtak elveikhez, az újságírói objektivitáshoz, pártatlansághoz, közszolgálatisághoz. S?t ezek a kollégáiktól inkább elfordultak, keresztül néztek és léptek rajtuk. Ma már nemcsak a fejeket fordítják el, hanem fejeket követelnek.

A balliberális módszer alig változott az elmúlt huszonöt évben. Ha jobboldali kormány kerül hatalomra, akkor külföldr?l pénzelt (ál)civil szervezetek, diákmozgalmak addig tüntetnek, amíg el? kerülnek a semmib?l széls?jobboldali figurák, akik megfelel? baloldali média nyilvánossággal megtámogatva, hirtelen félelmetes ellenséggé n?nek, akikt?l csak a baloldal óvhatja meg az országot.

Így állunk ma médiafronton. A lövészárkokat senki nem temette be, újra benépesültek.

A vezet? képen: Bánó András Hardy Mihály és Losonczi Lívia társaságában emeli magasba az Esti Egyenleg ominózus kazettáját, amely szerintük azt bizonyítja, hogy nem vágtak archív felvételr?l szkinhedeket Göncz Árpád emlékezetes 1992. október 23-i kifütyülésének képsora alá. Hogy a “muster-master” botrányban mi a teljes igazság, az sosem derült ki. A m?sort a botrány kipattanása után megszüntették, de a revánsra nem kellett sokáig várni…. (A Népszava fotója.)

Stefka István

http://azoreg.hu - Stefka István

Tisztelt olvasók! Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** facebook oldalát, a következ? címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!
www.flagmagazin.hu

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló